

Målet er ikke nået endnu, men processen er sat i gang, og resultaterne vil stille og roligt vise sig, ligesom vi også i fremtiden fra konservativ side vil holde fast i, at den sociale indsats skal prioriteres, så vi bliver bedre til at tage os af dem, der reelt er de svageste frem for at omfordele for omfordelingens skyld.

(Kort bemærkning).

Villy Søvdal (SF):

Den konservative ordfører betegnede regeringens socialpolitiske indsats som en nyorientering. Det er jeg enig i. En nyorientering på den måde, at mens almindelige mennesker rundt omkring mærker, at tilbuddene bliver dårligere, så taler man om, at de får det bedre. Det er i hvert fald en sproglig nyorientering at være så voldsomt på afstand af, hvad der foregår i virkeligheden. Jeg vil bare nævne nogle få eksempler:

Den konservative ordfører siger, at nu skal vi gøre noget for at bryde den sociale arv. Men hvad er det konkret, der sker rundt om i forhold til netop børn i det her efterår? Det er, at daginstitutionerne bliver nednormeret, og det betyder færre voksne pr. barn. Det er, at åbningstiderne indsnævres. Det er, at forældrene skal af med flere penge. Det er da en underlig omvendt form for sprogbrug at kalde det en nyorientering, der hjælper børnene.

Kigger man på de ældre, der blev lovet en halv milliard kroner: Den er væk. Der kommer ikke flere penge til de ældre. De er forsvundet i stramme kommuneforhandlinger.

Kigger man på de frivillige, så har fru Charlotte Dyremose og jeg et fælles bilag, et brev fra KFUM's Sociale Arbejde, der beretter om, at de er i gang med at lukke institutioner over hele landet.

Er regeringens største problem ikke risikoen for at blive fanget af virkeligheden?

(Kort bemærkning).

Karen Jespersen (S):

Fru Charlotte Dyremose sagde, at det også var en konservativ mærkesag at styrke nærmiljøet, og det kan godt være, der ikke her blev nævnt det frivillige sociale arbejde, men det har Det Konservative Folkeparti fremhævet mange gange. Det er jeg hundrede procent enig i, det har jeg selv betragtet som en mærkesag og gør det stadig.

Men hvad er så forklaringen på, at man beskar driftsstøtten på sidste års finanslov til organisationer, der bekæmper alkoholafhængighed,

hiv og aids, fra 33,3 mio. kr. til 29,6 mio. kr., sådan at alle de 13 frivillige organisationer, der arbejder med at bekæmpe alkoholafhængighed, har fået beskåret deres bevillinger med et samlet beløb på små 2 mio. kr.? Det kan jeg ikke få til at harmonere med alle de pæne ord og kønne løfter, man har givet om at støtte det frivillige sociale arbejde.

(Kort bemærkning).

Karen J. Klint (S):

Jeg vil gerne kvittere for den konservative ordførers tale om oprustning på det moralske og det frivillige og alt muligt andet. Det er dejlige ord, og det kunne være fint, hvis vi alle sammen kunne være med til ikke kun at være egoister og tage ansvar for os selv og vores nærmeste, men også følte et større samfundsansvar.

Men hvis det samfundsansvar nu ikke netop er det, der kendetegner de svage netværk omkring de svage borgere, der er i samfundet, hvis moral er det så, vi skal appellere til her?

Og i forbindelse med hvad der er at prale af, vil jeg gerne bede fru Charlotte Dyremose om at komme op og lige give os tallene på, hvor mange ekstra millioner det nu er, regeringen har sat af til forebyggelse af den negative sociale arv. Hvor stort eller lille beløb er det?

Og også, hvordan det er, man har behandlet Koføds Skole. Er det en merbevilling eller en nedskæring, de er udsat for?

(Kort bemærkning).

Charlotte Dyremose (KF):

Først til hr. Villy Søvdal: Skal vi nu igen til at diskutere det her? Nu har jeg igen brug for at få at vide: Hvordan er det nu? Er der en realvækst, eller er der ikke en realvækst i amter og kommuner? Så vidt jeg kan se i alle de papirer, jeg kan finde, er der tale om en realvækst.

Kl. 13.35

Så omtaler hr. Villy Søvdal, at der bliver skåret i nogle daginstitutioner. Det er en kommunal beslutning, som jo, hvis der er væsentligt færre børn, er en ganske klog beslutning.

Til gengæld er der så en øget indsats på en masse andre områder, og det er altså nødvendigt, at kommunerne har mulighed for at prioritere de områder, hvor der er flest, der har behov. Jeg nævnte i min ordførertale nogle af de områder, hvor vi netop forsøger at øge indsatsen for gruppen af børn.

Så omtaler fru Karen Jespersen tilskud til privat alkoholmisbrugsbekæmpelse, og det er no-